

Carta d'una bicicleta a un cotxe

Estimat amic,

Permet-me que avui t'escrigui sobre les coses que fa temps et vull dir. No sé si hauràs notat que amb tu estic molesta, però el cert és que hi ha massa coses que no entenc i cada dia se'm fa més difícil la nostra convivència. Mai he comprès, per exemple, perquè quan vaig pel carrer em pites perquè m'aparti, al·legant que ocupo massa. Jo, per més que em miro, em sembla que estic primeta i que si algú ocupa massa espai com per avançar-me ets precisament tu....Amb tota aquella carcassa que t'envolta no m'estranya que no puguis passar per enlloc! I a més, tot s'ha de dir, ets ben patós...Déu meu! Mai no havia vist ningú tant patoset com tu! Sempre en línia recta, com si no hi haguessin coses per fer en una ciutat...Pregunta-li sinó al vianant, el rei de la ciutat. Fixa't en ell: ara endavant, ara gira a la dreta a parlar amb un conegut, ara fa una passa endarrera per llegir un cartell, després gir de 180 graus per mirar un aparador...Hi ha tantes coses a fer en una ciutat, tants estímuls als quals respondre, que tu amb la teva aparatositat sembles un elefant entrant a una vitral·leria.

Només t'has de veure quan decideixes parar (aparcar, en el teu cas) l'espectacle que has de fer cada vegada: et deixem espais enormes de la ciutat perquè estacionis (ja sigui al carrer o ens grans forats subterranis especialment construïts per a tu), però tot i la grandiositat dels espais a tu et semblen petits i abans d'encibir-t'hi et vas moment com un talòs davant i endarrera fins que quedes ben encaixonat!

Detesto la teva supèrbia quan apares sobre la vorera, ni que sigui per poca estona. El privilegi d'anar de porta a porta només el té el rei -el vianant- i jo, la reina -la bicicleta (et recordo que sóc la reina des que les ciutats es feren massa grans com per anar a tot arreu a peu). Tu no pots anar de porta a porta: tu quan arribes allà on vols has d'anar primer a buscar un aparcament. Apuntar-te al privilegi de vianants i bicicletes resulta no només acaparador, sinó a la vegada usurpador dels nostres espais...Però, mira que bé, gràcies a

les voreres i als carrils bici sempre et sembla que hi ha un espai suplementari esperant-te perquè quan vagis a fer un encàrrec hi puguis aparcar just davant!

Però tot això encara seria poc si no ens imposessis les teves regles del joc. Què me'n dius dels carrers de sentit únic? Veritablement els vianants no es plantegen que els carrers tinguin cap sentit. Fixa't, sinó, en els carrers per a vianants: pots endevinar-hi cap ordre o concert en els seus itineraris? Doncs, de manera similar ens succeeix a les bicicletes. Però tu, amb la teva patoseria i necessitat de moure't en línia recta, imposes a tots els carrers estrets (i no tan estrets) un únic sentit de circulació, obligant-nos a les bicicletes que juguem el teu joc i enfadant-te si ens veus passant-te pel costat en contra sentit...però en contra de quin sentit? Serà del teu sentit, del sentit que us heu inventat els aparatosos, però no pas en contra del sentit comú de la ciutat! Els sentits de circulació són un joc que resulta absurd a l'espai urbà, on el rei i la reina sempre seguim la lògica del camí més curt.

I el joc dels semàfors??? Aquesta sí

que és bona!!! T'imagines una zona per a vianants amb semàfors perquè vianants i ciclistes es paressin tots darrera una línia? A sant de què s'haurien de parar? Els vianants i les bicicletes ens reglem sols i els nostres creuaments succeeixen espontàniament. És a velocitats més grans que cal regular les cruïlles amb stops, cedi el pas i semàfors, derivant-se que córrer comporta haver de parar després i per

tant perdre bona part del temps guanyat. O fins m'atreviria a dir que mentre s'està parat davant d'un semàfor en vermell es perd més temps del que s'ha guanyat mentre es corria, cosa que explicaria perquè les bicicletes arribem abans que vosaltres quan ens saltem els semàfors.

Per tant, quin sentit té córrer per dins d'una ciutat? Quin sentit té que portis un motor que et permet anar a 50 km/h (o 150 km/h) però que no t'estalvia temps? Quin sentit té que tothom es pari davant d'uns semàfors posats inicialment perquè tu poguessis córrer per la ciutat, si tu no estalvies temps a ningú i no ets el primer en arribar als llocs? Què hi fem tots plegats plantats davant de les llumetes vermelles?

Ara bé, saps que és el pitjor de tot plegat? És el fet que la ciutat visqui en una bombolla plena de sentiment de perill per risc d'accidents, de soroll, fum i amb manca d'espai per al joc dels infants, i la trobada de joves, vells i qui vulgui. I encara que em diguessis que a vegades sí que estalvies una mica de temps i que qualsevol petit guany de temps ho justifica tot en aquesta societat, aleshores et diria que si tant valores el minut i els segons computessis també el temps que ens podríem estalviar en una ciutat segura on els infants juguen sols als carrers sense necessitat d'apuntar-los a extraescolars o buscar cangurs (diners que es tradueixen en temps de treball), sense necessitat d'acompanyar-los cada dia a escola, sense necessitat de tanta farmàcia i tant metge per problemes respiratoris, etc.

Amic meu, t'has plantejat mai sortir de la teva carcassa i viure la ciutat des de fora de la teva trinxera? Potser et sorprendria descobrir que tot allò que tu vius com obs-

tacles a tort i a dret, elements mòbils que mai se sap en quina direcció es mouran, són persones que se saluden i que reconeixen en els altres possibles amics o coneguts. Però tu, en els altres, sobretot hi reconeixes molestos obstacles que no et deixen córrer, i en comptes de dedicar-los un "hola" amical, els regales una bafarada de fums i brogit de motor a quatre pams de la cara...Ben maco!

Ja ho veus, amic, no t'entenc ni crec que et pugui entendre mai. No et veig cap atractiu ni avantatge...perquè si després de tot això que t'he dit jo veies que fossis saludable, font de calma i tranquil·litat, encara et podria entendre. Però, contràriament, sovint et veig enfadat, nerviós, ben agrit i desprenent agressivitat. Quina gràcia o benefici tens, doncs? Quan t'anuncies a la televisió sempre et veig corrent enmig de deserts, mars, muntanyes, en horitzons ben amplis i llunyans...res que destorbi la teva llibertat, que tan pregones sense parar! Però, no has vist que la teva quotidianitat és ben diferent? Envoltat de pisos i cases, per carrers estrets, parat absurdament davant d'una

llum vermella o atrapat enmig d'un embús provocat pels teus mateixos semblants...Veritablement, només tens raó de ser en la teva solitud, com als anuncis...perquè si tots els cotxes decidíssiu sortir a la vegada no podríeu ni moure-us de la porta del garatge! Deixa'm que et digui, però, que les bicicletes podem sortir totes juntes a la vegada perquè no embussaríem res. No depenem del que facin les altres per poder circular. No depenem de parar a una gasolinera i pagar per un combustible per poder avançar. No quedem

atrapades fàcilment davant d'un petit obstacle perquè el podem esquivar. I avançant endavant, amunt i avall, sentim el cor bategar i el vent passar. No és això més semblant a la llibertat?32

Amic meu, sàpigues, però, que tots dos tenim una gran cosa en comú. Saps quina és? Doncs que tots dos creem addició...Aquell qui ens coneix queda atrapat en el nostre encant i ja no se'n desprèn...perquè tant existeix qui fins el pa va a comprar en cotxe, com qui ho fa en bicicleta...Una vegada se'ns coneix, tot-hom en queda atrapat! Per tant, no dubtis que jo et demanaré ajut quan estigui malalta, quan hagi de carregar objectes pesats, quan vulgui anar lluny on no hi arriben ni el tren ni l'autobús...Però, per a la resta, què et sembla si tu comences a enganxar-te a mi...Ja ho veuràs, només ho has de provar poques vegades i ja hi estaràs atrapat! Només és qüestió de deixar de banda allò conegut de sempre i provar quelcom nou...Ja veuràs que ràpid et BIClaràs! ●

Màrius Navazo
Ciclista sabadellenc

BiciNostrum: una flota de bicis per compartir

BiciNostrum és un projecte de mobilitat sostenible que promou l'ús responsable de la bicicleta com mitjà de transport urbà. Es basa en la creació d'un parc comunitari de bicicletes, bicisharing, que es caracteritza pels següents objectius:

- **Accessibilitat:** soluciona els problemes materials que limiten el desenvolupament de la bicicleta a Barcelona tals com robatoris i dificultats d'aparcament segur. També elimina la necessitat d'aportar un capital inicial per a comprar una bicicleta.
- **Civisme:** es crea un grup de referència d'usuaris de la bicicleta amb canals directes de comunicació per a actuar sobre el seu comportament, educació i sensibilització. Permet fomentar el respecte dels altres usuaris de la via pública (vianants, motos, cotxes,...) i de les normes bàsiques de circulació.
- **Salut:** la bicicleta és una eina potent per millorar la salut dels ciutadans fomentant l'exercici i lluitant contra l'obesitat, les malalties de cor i altres conseqüències d'una vida urbana sedentària.
- **Convivència:** es fomenta també el dàleg entre els veïns d'un barri a través de l'ús compartit d'un mateix bé. Tots els socis són membres del "mateix club" amb drets i deures comuns.
- **Consum responsable:** el fet de compartir béns en lloc de comprar-los, permet augmentar la intensitat d'ús d'aquest bé i, al mateix temps, controlar i reduir els efectes negatius deguts a la producció, distribució i reciclatge del material utilitzat.
- **Creació d'ocupació:** BiciNostrum és sostenible també a nivell

econòmic perquè s'autofinança amb la quota del usuari i permet la creació d'ocupació local per a la gestió diària i el manteniment de les bicicletes.

Actualment hi ha quinze bicicletes en préstec i dos punts de recollida i lliurament que es troben a l'Aula Ambiental de Ciutat Vella (Sant Pere més Alt, 25, baixos) i al Casal d'Associacions Juvenils de Barcelona (Ausies Marc, 60,). Esta previst obrir dos punts més, un al Raval i un altre a Gràcia i ampliar el nombre de bicicletes fins a 45.

Per tal d'utilitzar aquests servei de bicicletes cal inscriure's a la web www.bicinostrum.org (formulari d'inscripció) i firmar un contracte d'ús i servei. BiciNostrum aporta uns valors afegits a l'ús de la bicicleta. A més del préstec de bicicletes, s'ofereix la possibilitat de beneficiar-se de molts altres serveis:

- Organització de sortides BiciNostrum: itineraris guiats per la ciutat i rutes verdes, que aporten als participants (de totes les edats) coneixements diversos de tipus cultural i mediambiental.
- Préstec de bicicletes durant els caps de setmana
- Préstec d'accessoris per al transport de bicicletes en cotxe.
- Préstec de cadiretes per als nadons
- Targeta "Unitat Familiar": que permet utilitzar la mateixa targeta d'usuari als membres d'una mateixa família o companys de pis (fins a 5 membres). ●

José Arribas
Eco-unió